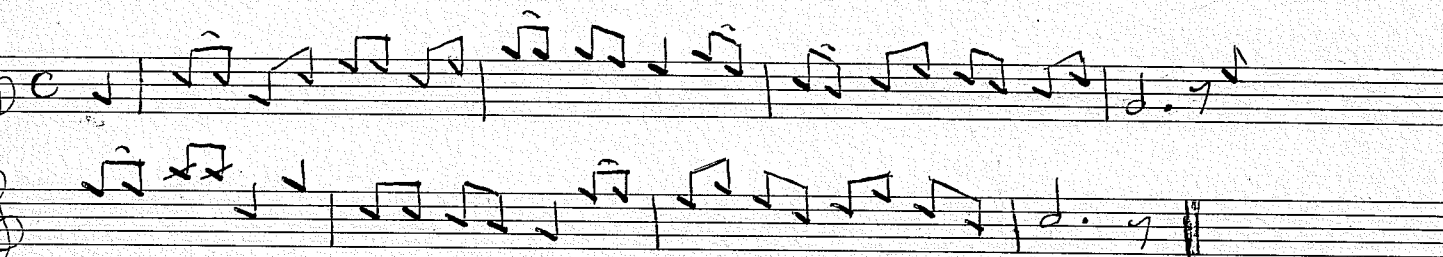

4001
Herr Peder.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1

Herr Peder, han gämnar sig i kamman in, ^{v. 3} ja du skau bygga skepp utav lättaste kork
Hans kammar och trussar sitt hår. Och master utav valfiskabon.
Sen gämnar han sig till forstermodern sin ja rimplarna ska vara utav rödaste guld
Och frågade vad död han skulle få. Och flaggorna de likaså.

Ja inte skau du dö uppå satesämen din, ^{v. 4} Och när de hade seglat en fyrhundra mil
Til hället. Bliva slagen uti kvin. Då började skeppet på att stå.
Men akta dig väl för böjorna de blå. Då bad de till sin Gud och till sin far i himmelen
Om hjälp om de detta kunde få. Om hjälp om de detta kunde få.

forts.

4001

Hon Peder

2
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

v5/ Kaptenen han var ju en förståndiger man
Han talade förståndiga ord.

Ja låtom oss kasta en guldtärning ombord
Så så vi se vem största synd har gjort.

v6/ Den första guldtärningen på Laffelbordet sprang
Emellan de skeppareman

Ja lotten föu på Peder, den föu för första gåm-
Vår älskelige konungason.

v7/ Den andra guldtärningen på Laffelbordet sprang
Emellan de skeppareman

Ja lotten föu på Peder, den föu för andra gåm-
Vår älskelige konungason.

forts.

Peder

8/ Den tredje guldtaarungen fr  tappelbordet sfram)
Emellan de skeppsm n,
Ja lotten l r på Peder den l r för tredje gång
Vår  lskelige kommgason.

9/ Ja efter det  r jag som den största synd har gjort
L  bekänner jag min synd inför er,
Tre kyrkor har jag r vat, tre kloster har jag br nt
Tre flickor har jag m nat och sk ndt.

10/ Om någon ålar eder skulle komma i land
Och min f stermoder frågar efter mig
Sörj henne   jag g nar uti främmande land
Och har det v de tr fligt och godt.

forts.

Herr Peder

11.) Om någon utar eder skulle komma i land

Och min fosterfader frågar efter mig

Säg honom att jag svävar i erinnetens kval

Bed honom att han bättre sin må.

12.) Om någon utar eder skulle komma i land

Och min fästemo hon frågar efter mig

Säg henne att jag vilar under vågorna de blå

Säg henne att hon gifta sin får.

13.) Så lyg de herr Peder i hans lagergula hår

Och lyvade honom lösnat ut i sjön,

Här Peder börja sjunka börja skeppet på en gå

Och svaja uppå vågorna de blå.

Det stod ⁴⁰⁰¹ en jungfru uti en hage.

5

Det stod en jungfru uti en hage
Sitt henne kom där en ung sjöman ::
Han ville då med flickan sig trolova
Han ville då med flickan sig trolova
Han älskad henne så innerlig.

Ja dessa orden han gäp ej svara
Ty jag är out utav för ringa stånd ::
Jag har en käraste ja om han lever
Jag har en käraste ja om han lever
Det är ju är sen han för från mig

3 In det ju är sen han för ifrån mig så lever han ståt inte mer ::
Ja lever han så äger han mitt hjärta ::
Men är han död har Gud hans själ. *forts.*

Det stod en jungfru uti en hage.

4 När jag förnam att du var uppriktad så kunde jag ej längre dölja mig ::

:: Jag är den vännen som för sju år sedan ::

Jag är den vännen som gick från dig

5 Är du den vännen, som för sju år sen som för sju år sen gick ifrån mig ::

:: Läng var är banden, som vi knöt tillsammans ::

Och var är ringen, som jag dig gav ::

6 Då tog han handen uti sin ficka och drog så fram det gullröda band ::

:: Se här är bandet, som vi knöt tillsammans ::

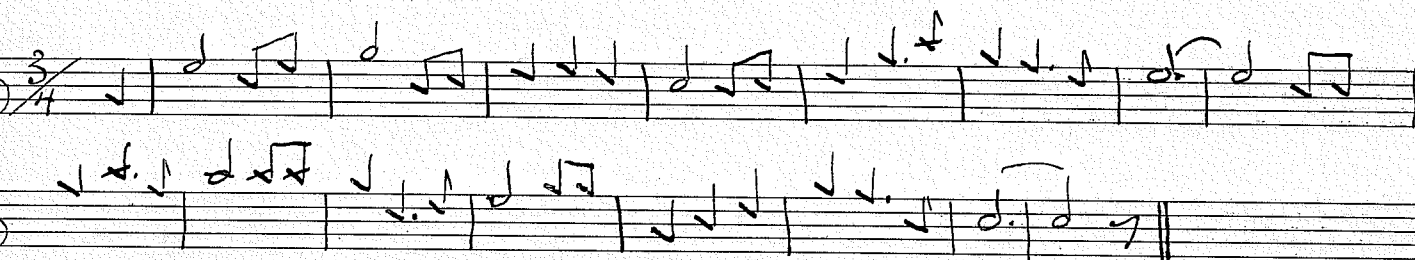
Och här är ringen, som du mig gav.

7 När jungfrun fick dessa banden skada så bleknade hon och föll till jord ::

:: Då tog han henne uti sina armar ::

Och kysste henne så innerligt.

Statens nejd.

1. Statens nejd där min vaggja hon stod
Och min barndom har lycklig den var!
Då jag ägde en hem vid den stilla flod
Då jag ägde en mor och en far.

2. Där jag strövade trygg full av frid och fröjd
Vi odlar och blommande färd.
Sjöm glad min visa och sov så nöjd
Månen gynn under himmelns färd.

3. Men tiden har flytt, mina hemton är
Färd rika på välsingar mer.
Låt mig se det är redan på det fjärde år
Sen min fader på slagfältet dör

forts.

4001

Italiens nejd.

v. 4/ Skin moder hon lades i graven innan kort

Och den dagen, den glömmen jag ej.

De komma och bura hennes kista bort

Och så myllades graven igen.

v. 5/ Jag grät många tåra tårar och fann,

Att en jämmerdal blott är vår jord.

Jag minn irrande lör nu begynte och hann

Ända hit till den kyliga Nord.

v. 6/ Här är skönt, det är sant, skön är vinterlig snö,

Och skön dröjande sommarsols glans.

Här vill jag leva, här vill jag dö

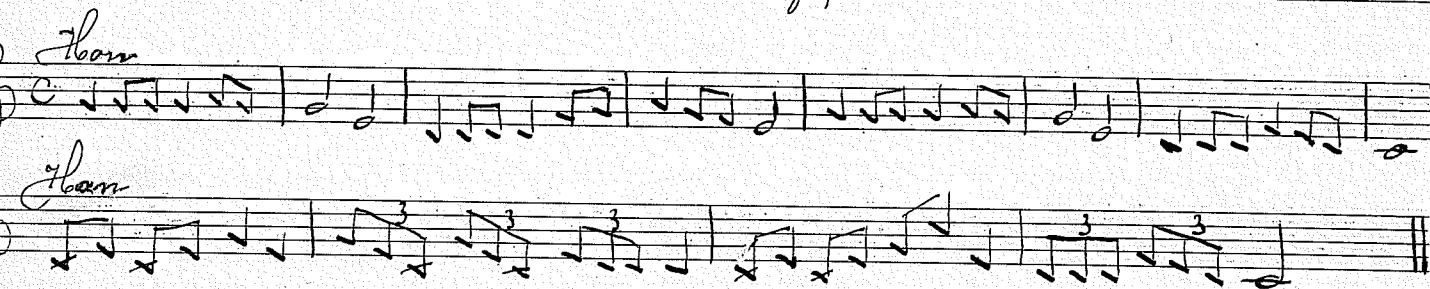
Om icke Italien fanns.

v. 7/ Men lyckan, ack räj min, var finnes väl den?

Hon lycker mig, fly över aut.

En för den som på jorden ej äger en vän,

Skäds livet är odsligt och kaot.

v. 1 "Käns du att gå från din maka?
Horn: Fälsmyt jag tändar min arm omkring dig.
Kan du ej kärleken smaka
Längre i hyddan hos mig?"

Horn: "Inom dessa murar
Blir mig så tvärt, jag vill ut det är höst.
Mellan skogens furor
Friare andas mitt bröst"

forts.

v-2 Hon: "Bör du hus stormarna ryta?
Blå i vår hydda bor lugnet min vän
Låt mig i famnen din sluta,
Dröm där om helma, din vän."

Han: "Blå för son och maka
I lar jag skogarnas vilddjur emot.
Tänder glad tiubaka
Ligger min roo för din fot."

v-3 Hon: "Du rid min slända så trägen
I kar jag då rita och nämna ditt namn.
Och i min fönster åt vägen
I bräcka en långtande famn."

Han: "Glödhet frä min famn
Bränner din kyss, jag vill ut, jag vill ut,
Stannas mig åt stanna
I åker du lockar lin slut."

1/ En jägar gick ut jagu ut i skogen grön :: Kom julia vi gå
Kom julia vi gå, kom julia kom tralalala, kom julia vi gå.

2/ Då mötte han en flicka, en flicka som var skön :: Kom A₂

3/ Vart han min stolta flicka, varthän min stolta mö :: Kom A₂

4/ Jaf skau gå till min fader, som bor i skogen grön :: Kom A₂

5/ Vad skau du hos din fader, som bor i skogen grön :: Kom A₂

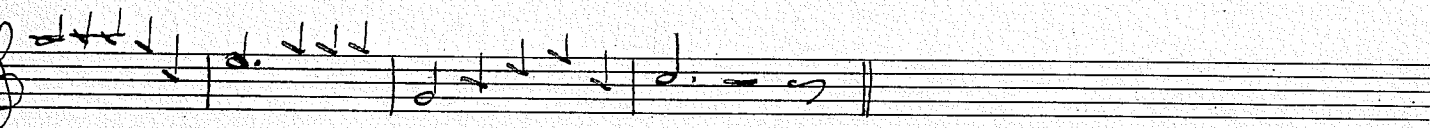
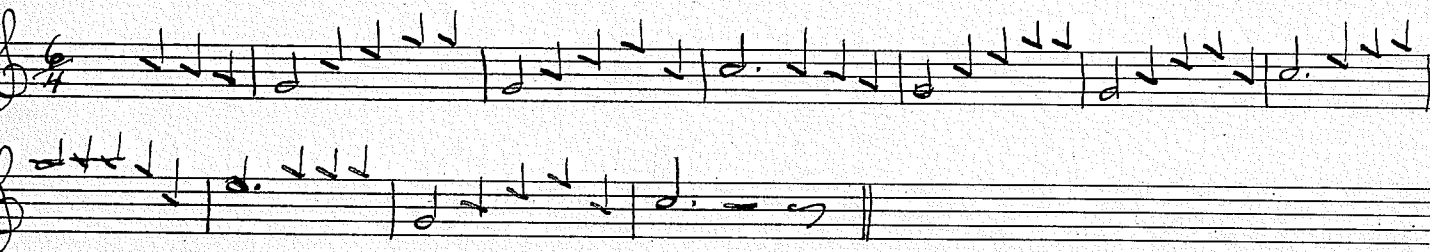
6/ Jo jaf skau plocka blommor och vinda kransar av :: Kom A₂

7/ Men skau de kransar hava som du nu bundit har :: Kom A₂

8/ Det skau min fästman hava, som flöjer böljan blå :: A₂

9/ Vad heter då din fästman, som flöjer böljan blå :: A₂

10/ Min fästman heter Hilja, han flöjer böljan blå :: A₂

r.1/ Det viskar i den stilla dalen. Vem viskar där?
Det är väl bäckens sus i dalen, Det jägeln är.
Nej bäcken skannat, Tygt jägeln är.
Det är väl amnet, som viskar där.

r.2/ En jungfru så med kranse i håren Vid Visperbäck.
Som ängel mild, kom ros om våren. Så frisk, så tacks
Äron viskar trogen: Men när var lämp.
Så hemsk är skogen. Kom hem en gång.

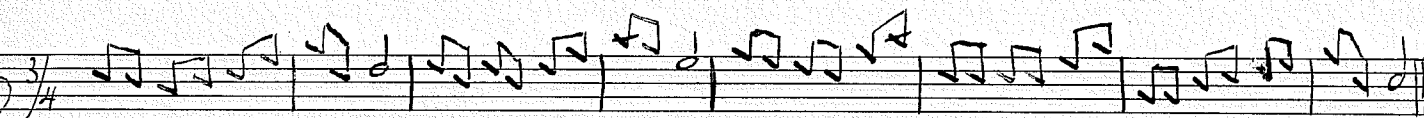
r.3/ Det suckar i den stilla dalen. Vem suckar där?
Det är väl duvans suck i dalen, Det floden är
Nej duvan lilla Ej suckar så.
Och Rehn är stilla Vem suckar då? forts.

I Visperdalen.

v. 4/ En yngling inom fängelsemur. I mörket sat.
Hon suckade och kring naturen Gjöd sucken mat.
"Jag kommer Klara, Men när vet Gud
Låt kedjan svara, Hon är min brud.

v. 5/ Den fängne ynglingen dog i kajan På Falkenberg
Och vispermän i dunkla kajan Hon dog av sorg
När svanen landar På blomligt skär
De trognas andar In mötas där.

v. 6/ När solens första strålar glimma På klippan vand.
Och Fysta silvrefiskar simma Mot stenig strand.
Envar som fiskar In hära kan
När han viskar Lå suckar han.

v.1/ Vackra lilla flicka om du vill
Höras dig mitt hela hjärta till
Jag är öm och trogen Uti dygden mögen
Förklar om att vara övergitt.

v.2/ Minns du hur vi lekte alla där
~~Stenar~~ vi då smekte mor och far
Breddde ler med handen Byggyde slätt i sanden
Såg hur lätt och lustigt livet var

v.3 Denna säva tiden snart försvann
Jag fick lära hörka och du spana
Du gick var i skogen Och jag körde flögen
Sålden fingo vi då se varams.

v.4/ Men när julen bjöd oss upp till dans
Och när kommare stod uti sin glans
Kunde vi få råkas, Rodna, le och språkas
Laggen större jordiskt glädje fanns.

forts.

Friarevisa.

v. 5. / Lå det var i många långa år
 Elden nås in läkas mina sår
 Elden är det roligt, Elden på förbrölet
 Om jag inte lisa träffa får

v. 6. / Vackra vita händer fötter små
 Rosenkinder och smil ögon blå
 Rund och vit kinnf armen, Blommig, full i barmen
 Det är någonting att titta på

v. 7. / Vad jag tänker eller vad jag gör
 Står mig alltid samma flicka för
 Ofta får jag drömma så den goda önskan
 Lisa blir min brud förrän jag dör. forts.

4001

Friarvisa.

v.8 Liva Lisa snart far dagen bort
 Livet har blott en och den är kort
 Fort som spån i strömmen Och som bild i drömmen
 Gåstas manskan till en bättre ort

v.9 Men på resan till den stora sal
 Genom livets långa mörka dal
 Vill Skaparn ställa sig oss göra säua
 Glädja i en trogen makas val.

v.10 Liva Lisa då Gud skapte dig
 Tänkte han helt visst i nåd på mig
 Kom så ja mig giva Och min make bliwa
 Då det bliver gäst på livets stig. forts

16

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

4001

Friarevisu.

17

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

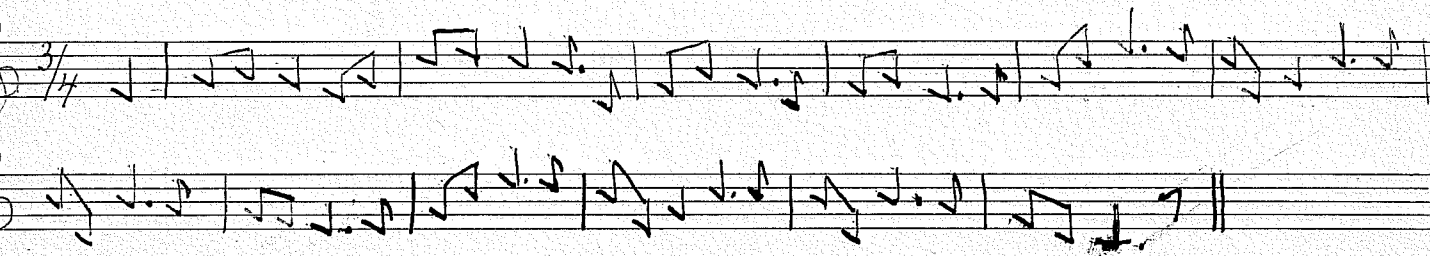
v. 11/ I en varmer stuga skall vi bo
Lera samman uti frid och ro
Låta barnen kära Gud och kungen ära
Det skall bli så roligt må du bo.

v. 12/ Siet vi fara få till himmelen
Träffa far och mor få nytt igen
Bliva åter unga Börja åter sjunga
Om den evigt trogna kärleken.

v. 1.
Jag är en pilegrim från Nilens stränder
Från vänskapsöarna jag bit anländer
Och vandringsstaven är av myrten lindad
Giv mig ditt hjärta, giv mig din hand.
Tralalalala Tralalalalala
Och vandringsstaven är av myrten lindad
Giv mig ditt hjärta, giv mig din hand.

v. 2/
Hej kära pilegrim vänd om tillbaka
Från vänskapsöarna sök dig en maka
Och vandringsstaven är av myrten lindad
En kory av bära jag skänker dig
Tralalalala Tralalalalala
Och vandringsstaven är av myrten lindad
En kory av bära jag skänker dig.

1/ Det var en afton uti en vecka	v. 4/5 Flickan prövade dessa orden:
Jag gick mig ut en aftonstund	"Ingen falskhet var i mig.
"Jag såg en gosse och en flicka	Om du söker hela jorden
Sittande i ensting lund. ::	Ingen högre älskar dig."

2/ Då hörde jag att gossen sade:	Därpå tryckte de kind mot kind
"Jag älskar dig i lust och nöd	Och så kysses de så ömt.
Ti skola alltid vara glada	Där de två ensamma sitta,
Med varandra till vår död.	Vad de talat är ej glömt.

3/ Ingen kan vår vänskap skilja
Om du blott uppvikting är.
Någon det är Iherrens vilja.
Då skiljer han oss var vi är."